

Святитѣ братя просто го обаяли съ мѣдростѣта си и доказателствата си за правотата на вѣрата Христианска. И той съ мнозина отъ своитѣ велможи и около 200 души народъ, се кръстили и станали Христиани.

Св. св. Константинъ и Методий прѣстоели между Хозаритѣ около една година, като поучавали и кръщавали народѣтъ. Тѣ имали, съ Божя воля, пълна сполука въ работата си тукъ.

Когато да си тръгнѣтъ къмъ Цариградъ ханѣтъ искалъ да ги обсипе съ скъпоцѣнни подарѣци и да ги награди съ пари въ знакъ на голѣмата си благодарностъ къмъ тѣхъ за трудовѣтъ имъ въ полза на него самаго и на народѣтъ му; но тѣ не пожелали да взѣмѣтъ нищо отъ това, а измолили да пустне всичкитѣ роби, които нѣвга-си билъ взѣлъ отъ Византия въ бойевѣтъ си съ нея. И той на драго сърдце испълнилъ желанието имъ: освободени билъ до 200 души роби.

Святитѣ братя билъ испратени тържественно отъ ханѣтъ и народѣтъ като истински тѣхни благодѣтели и спасители.

Като се върнали въ Цариградъ, патриархѣтъ искалъ да ги ржеположи за епископи

но безгрѣшенъ, за да ги изцѣли отъ смъртоноснитѣ рани, които имъ е причинилъ Адамовия грѣхъ—е намѣрилъ за добръ да се вмѣсти въ утробата на Дѣва Мария и да се въчеловѣчи отъ нея и отъ Духа Святаго. Въ заключение на поясненията си тѣ имъ по-